

Мандри

Андрій Малишко

В путь нічого збирати не буду:
Є тютюн і книжки, сухарі.
Десь піду я спокійно між люди,
Поклонюся вечірній зорі.

Так ходили, мабуть, святогори,
Де земля, як волошковий клин.
Так піду я в поля неозорі
І з піснями один на один.

Попрошу собі сил небагато
Молодим і гарячим слівцем.
Щоб на руки всю землю підняти,
Повернути до сонця лицем.